

Тема: «Андріївські вечорниці».

Мета: Познайти дітей з обрядом проведення вечорниць; розвивати бажання дізнаватися про традиції та звичаї нашого народу, формувати відчуття краси рідної мови; виховувати почуття любові до рідного краю та бажання відроджувати і оберігати народні звичаї.

Вчитель-господиня: Доброго дня, діти! Сьогодні я запрошую вас на свято українських вечорниць. Це одне з великих і улюблених свят українського народу- Свято Андрія Первозванного.

Саме в ніч з 29 на 30 листопада хлопці і дівчата збираються на вечорниці. Ох і люблю я це свято! Сміх, ігри, ворожіння, танці, пісні, це найулюбленіше свято молоді.

Обов'язковою і традиційною стравою на Андрія є калита, її виготовляли із солодкого тіста, додавали родзинки, мак, мед. В середині калити був отвір, в який потім прив'язувалась стрічка. Також варили вареники, ворожили, грали, співали.

Отож, запрошую всіх на прекрасні, чудові, чарівні «Андріївські вечорниці».

От і ми сьогодні з вами полинемо в минуле і завітаємо до української хати, де на вас уже чекають ігри, жарти та кусання калити.

Діти, а як ви думаєте з чого будемо місити калиту?

(Показ замішування калити).

А поки калита печеться ми з вами пограємо. Чи любите ви казки?

А це ми зараз перевіримо, я вам читаю а ви продовжуєте. Слухаємо уважно.

1. Жив собі півник «Золоте горличко» і двоє мишенят, ось підмітав півник подвір'я і знайшов? (Колосок).

2. Жили собі дід та баба і були вони такі бідні що не було в них що поїсти. Он дід каже бабі: бабо щось я зголоднів може ти пішла б у хижку та назмітала у засіці борошна та спекла б мені...(Колобок).

3. Жили собі дід і баба і була в них ...(Курочка-ряба).

4. Ішов дід лісом, а за ним бігла собачка, і загубив дід...(Рукавичку).

5. Жили собі троє боатиків, троє кругленьких веселих...(поросятко).

6. Вона мала таку білу шкіру, що її називали...(білосніжка).

7. Жили собі дід та баба. Поїхав дід на ярмарок і купив собі...(козу).

Молодці, гарно казки відгадували. А тепер час пограти.
(стук у двері).

Циганка: Добрий вечір вашій хаті! Іду оце по вулиці чую десь гомонять, ось і зайшла до вас погрітись!

Вчитель-господиня: Заходьте, ласкаво просимо. Ми завжди раді гостям.

Циганка: А ви мене діти впізнали?

Так, я циганка-ворожка, долю передбачаю. Можу приворожити, причарувати.

Вчитель-господиня: А ну бабусю погадай нам.

Циганка: Зараз, зараз (підходить до кожної, і ворожить беручи дитину за руку).

Циганка ворожить промовляючи кожному якесь побажання (наприклад: на цьому тижні купиш собі чарівну сукню, будеш здоровим, на тебе чекає подорож, цікавий новорічний подарунок і т.д).

Вчитель-господиня: Залишайся тоді бабусю на наших вечорницях. (грають в народні ігри поділившись на дві команди).

Руханка: <https://www.youtube.com/watch?v=x4S--y-qR5c>

Ой, щось ми з вами загрались, що й про калиту забули. Де ж та калита? Які ж вечорниці без поїдання калити (господиня іде за калитою, прив'язує її стрічкою до палиці, разом з циганкою показують традиції кусання калити). Господиня тримає калиту, а діти стрибають на конику по черзі промовляючи:

-Їду,їду калиту кусати

- А я впишу

-А я вкушу.

В кінці заходу діти їли вареники, які приготували для них батьки.

Підсумок:

- Яке свято ми з вами сьогодні святкували?

- Традиції святкування?

- Головна страва?

- Що саме більше вам сподобалось?

Ось і ожили перед нами ігри і забави нашого народу. Тепер головне, щоб вони і надалі не пішли у забуття. Міцний наш рід, жива у ньому пам'ять про минуле. Тож бережіть цю прекрасну, невичерпну скарбницю. У ній розум, кмітливість, гумор, надія і світло завтрашнього дня. Хай у вас завжди живим вогником світяться обереги пам'яті!